

Пласть с. м. Плáстове Плáстие мн. ч. 1) отрόгъ, побочная гора: Слѣдъ два дни пристигнахъ подъ Балкана или почти до низкихъ бѣрда, кои-то са досѣгатъ откамъ Северъ до послѣдний пластъ отъ тази голѣма планина. *Л. Д. 1876 р. 131.* 2) пластинка у кита, китовый усъ: Кытъ-тъ нѣма зѣбы, иъ намѣсто тѣхъ тѣнки и дѣлги пластіе, които на връхове-тѣ расцѣпюватъ ся тѣй, що-то правятъ единъ исполненскъ четкѣ. *Л. Д. 1871 р. 114.* 3) копенка сѣна (продолговатой кладки): (Рѣда) равнѣ е двори помѣла, Смѣтъ на кушище фѣрлїла, На пласъ е сѣно седнала На шаренъ гергийовъ да шиѣ.—Сѣното наѣ-на-прѣдъ обрѣтать, послѣ го сбѣратъ на пластове или тепета и наѣ-послѣ тиѣ пластове преображенъ и праѣтъ на купї.

Пластѣкъ ил. дл. кладу сѣно въ копенки. **Пластёне** с. с. Съ собираниѣ-то, пластеніе-то и прѣносяніе на сѣно-то трѣбва да ся пина по-живо. *Л. Д. 1870 р. 184.* также о табакѣ: (Прѣзъ Декемврій) пласти ся тютюнъ. *ib. р. 188.*

Плата Плѣтка с. ж. плата, жалованье: Цариградскій дворъ илаша имъ годишнѣхъ платкѣ. *Гп. 182.* Платка-та за прѣносъ е 60 пары. *Л. Д. 1869 р. 47.*

Платецъ с. м. плательщикъ: А пакъ за по-голѣмѣ и по скажнѣ работѣ, кога-то потрѣбваше нѣкому да и зема изъ града, попѣть ставаше добѣрь платецъ за него. *Л. Д. 1869 р. 131.*

Платика с. ж. плотва, плотница (рыба): *Пк. 40.* (ср. п. сл. риба).

Платина с. ж. платина (металль). **Платинянъ(—енъ)** пр. платинный: Тѣнакъ платиненъ телъ. *Л. Д. 1876 р. 92.*

Платнарь с. м. производитель полотень; торговецъ полотнами.

Платникъ с. м. холщевой мѣшокъ, куль. **Платничѣ** ум.: Съ тѣлкало тѣнчѣтъ брашно въ врекель или платникъ. *Пк. 82.* Три малки платника, единъ съ оризъ, единъ съ ячемыкъ, и другъ единъ съ грахъ. *Р. А. 158.* Едно малко платниче съ ядранки. *Р. С. 20.*

Платнишъ с. м. **Платница** с. ж. плательщикъ,-ица. *П.*

Платно (Плѣтно) с. с. 1) полотно Платнѣцѣ ум. немногое полотна, полотнецо: Дафинка ранѣла На Дунава платна да бѣли. *Д. 61, 1—2.* Дуда (ловичка-та) си платно тѣчеше и тѣзи пѣсен пѣше. *Д. 26. 19—20.* Три девойки платно билиятъ. *М. 83.* Си сѣ свила како бѣло платно, И ми пойде назодъ кѣ що бѣше. *М. 142.* Мурчовица съ платно го покрила, Надъ глава му свѣки запалила, На глава си цѣрно превѣрзала, И коси си она разсплетела. *М. 159.* Когато стигнаж до кладата, младыйтъ синъ Одиссеевъ не можаше да гледа пламъка който обнемаше платната (*les étoffes*) въ които бѣ обвито тѣлото безъ да не пролѣе новы сълзы. *Т. 285.* Ти си бѣше кѣрстеница—Нищо, Майко, не